

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Αγγ. Σικελιανού 5

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 32.524

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ

Για να σωθεί η Αδελφότητα

Ε. ΝΑΣ. ΨΗΝΙΩΤΗ

Σήμερα (19-6-83) εδώ στην Αθήνα είχαμε γεν. συνέλευση της Αδελφότητας ΨΗΝΑΣ με θέματα:

1. Απολογισμός απερχόμενου Δ.Σ. για τη χρονιά που πέρασε και
2. Εκλογές για νέο Διοικ. Συμβούλιο.

Είναι γνωστό σε όλους ότι σκοπός της κάθε Αδελφότητας είναι η συναδελφωση των μελών, όπως σωστά τονίστηκε στη συνέλευση, διότι αν και είμαστε χωρισμένοι δε γνωρίζουμε, δυστυχώς μεταξύ μας. Προπάντως οι νέοι. Πιθανόν λόγω της διασποράς μας και

των απασχολήσεων του καθενός, ίσως και της αδιαφορίας μας και της αποκοπής μας από το χωριό μας, τη ρίζα μας, που πάντα όταν το σκεπτόμαστε, μας αναβρατίζει, μας ενθαρρύνει, μας τονώνει για συνέχιση του σκληρού αγώνα της ζωής.

Παρατηρείται, όμως, μια αδιαφορία από αρκετά μέλη και μη μέλη της Αδελφότητας. Δεν μπορώ να εξηγήσω αυτό το φαινόμενο της αδιαφορίας. Κι αρχίζω από αυτούς που λένε ότι τελείωσαν και κάποια ανώτερη σχολή και θεωρούνται μορφωμένοι. Πρώτα από τους μεγάλους και έπειτα από τους μικρούς, οι οποίοι έχουν το ελαφρυντικό ότι δεν έχουν δεσμό με το χωριό.

Οι μεγάλοι που έχουν τόσο έντονα ακόμη τις παραστάσεις του χωριού, πώς ξεχνούν να γυρίσουν με ευγένεια και καλοσύνη να πουν την «καλημέρα» τους και στους άλλους, να προσφέρουν τη μικρή ή μεγάλη βοήθεια στο χωριό τους, τους συγχωριανούς τους και να αλληλοκρατηθούμε ο ένας με τον άλλο για να μη χαλνουμε... σε τούτο το προσώ...

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

ΟΧΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΜΕΝΑ

Συχνά, δυστυχώς, έρχονται για δημοσίευση γραπτά (άρθρα, ανταποκρίσεις, επιστολές, ανακοινώσεις κ.ά.) πολύ καθυστερημένα, δηλαδή φτάνουν σε μας όταν έχει συμπληρωθεί η ύλη της εφημερίδας. Συνέπεια αυτής της καθυστέρησης είναι να δημοσιεύονται στο επόμενο φύλλο από το κανονικό και να χάνουν την επικαιρότητα και ένα μικρό ή μεγαλύτερο μέρος από την αξία τους.

Ας φροντίζουν, λοιπόν, όσοι θέλουν να εκφράσουν γραπτώς τις απόψεις τους, να έρχονται τα κείμενα στα χέρια μας.

τα σχολια μας

ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Τον τελευταίο καιρό διαβάσαμε στον ημερήσιο τύπο των Αθηνών —όχι με λίγη έκπληξη— ότι ανώτατος εν ενεργεία δικαστικός ανέλαβε τη διευθέτηση διαφορών ΙΚΑ—διωκτών και πήρε έντεκα εκατομμύρια πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές για την εργασία που πρόσφερε επί... 21 ημέρες!

Βέβαια έχει κριθεί ηθικά στη συνείδηση των απλών ανθρώπων και ο υπουργός Δικαιοσύνης, ευτυχώς, του «τράβησε τ' αυτί», αλλά ρωτάμε: Μήπως υπάρχουν κι άλλοι τέτοιοι «μονοκαυτήριδες» που προκλιλούν βάνουσα τον εργαζόμενο λαό, το λαό που δρώμεν ολόκληρη ζωή για να πάρει πολύ λιγότερα από έντεκα και μισό εκατομμύρια;

ΕΝΑ ΑΙΤΗΜΑ

Κάποιες πληροφορίες που έφτασαν στην εφημερίδα μ...

ΣΠΙΝΘΕΡΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πότε θ' αρχίσει το σχολείο;

ΚΩΣΤΑ ΝΤΟΥΛΑ

Πότε θ' αρχίσει το σχολείο να ησυχάζω από σένα; απελάουσε η μητέρα το ζωηρό αγοράκι, όταν γέμιζε με αταξίες την ατμόσφαιρα του σπιτιού. Το λευκοπλάστα, το χρωματιστό ιώδες κάλυπταν μόνιμα τα μικρά τραυματάκια στα γόνατα. Και στον παροξυσμό του θυμού του, ξεφευγαν από το στόμα του μερικές λέξεις που δεν περιλαμβάνει ο οδηγός της καλής ...συμπεριφοράς. Για όλα αυτά, η μητέρα

εξήγγειλε φοβερές τιμωρίες που συνήθως ανέβαλλε. Τώρα όμως ήρθε η περίοδος του σχολείου. Ο μικρός πηγαίνει στο δημοτικό.

Κάθε πρωί, η μητέρα φροντίζει την πρωινή τουαλέτα του. Το επασφράγισμα αυτής της επιμέλειας είναι το χτένισμα των μαλλιών. Από την εξώπορτα του σπιτιού τον προπέμπει με συνεχείς συμβουλές.

— Να πας, αγόρι μου, από το πεζοδρόμιο. Να προσέχεις.

Να μην αργήσεις το μεσημέρι. Τοποθετεί στην τσέπη της σχολικής ποδιάς το μαντήλι αρωματισμένο κι ένα κέσμα για το κουλούρι. Το μητρικό φιλί κλείνει την ιεροτελεστία του αποχωρισμού. Η μητέρα το αγκαλιάζει με το βλέμμα της ως τη στροφή του δρόμου.

Οι ώρες περνούν. Ο ωροδείκτης του ρολογιού που είναι απάνω στο κομοδίνο γυρίζει τόσο αργά. Ωρα έντεκα. Ωρα αναμονής.

Πλησιάζει δώδεκα. Το μεγάλο ρολόι του τοίχου στάζει μια — μια δώδεκα χαρούμενες σταλαματιές στην καρδιά της μητέρας.

Στην αποκορύφωση της αδυναμίας της αναμονής, σοφίζεται να πάει ως το μπακάλη

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Το νέο σχολικό έτος

ΒΑΓΓΕΛΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ

Σεπτέμβρης, μήνας των μαθητών, μήνας των δασκάλων, των βιβλίων.

Σεπτέμβρης, μήνας του τρύγου, μήνας των αμπελουργών.

Επικαιρο είναι να γίνουν μερικές σκέψεις και να δοθούν και λίγες πληροφορίες γύρω από αυτά τα θέματα.

Την 1η Σεπτεμβρίου ανοίγουν οι πόρτες των Σχολείων. Αρχίζουν οι προετοιμασίες. Μέχρι τις 9 του μήνα, μέρα Παρασκευής, γίνονται και συμπληρωματικές εγγραφές μαθητών στην Α' τάξη, μεταγραφές, επισκευές διδασκληρίων κ.τ.λ.

Στις 12 του μήνα, μέρα Δευτέρα, αρχίζουν τα μαθήματα. Τότε μαθητές και δάσκαλοι (Δημοτικών, Γυμνασίων, Λυκείων) θα βρίσκονται στη θέση τους.

Όμως θα είναι όλα έτοιμα

για κανονικό ξεκίνημα της χρονιάς;

Θα γίνουν νέοι διορισμοί για την κάλυψη των πολλών κενών που υπάρχουν;

Θα γίνουν οι «πύσης φύσεως» μετακινήσεις μαθητών και δασκάλων έγκαιρα; Ή θα συνεχιστεί η παλαιά τάξη των πραγμάτων;

Πιστεύουμε ότι τα πάντα θα γίνουν πιο καλά φέτος.

Απόδειξη: τα νέα βιβλία. Ετομμάστηκαν ήδη για τις τρεις πρώτες τάξεις όλα κανονικά.

Για τις τρεις μεγαλύτερες έγινε μια σοβαρή —όπως μάθαμε— τροποποίηση, γράφτηκαν όλα με μονοτονικό και κυρίως διορθώθηκαν και απαλείφτηκαν τα πολλά και σοβαρά σφάλματα που είχαν.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΩ.ΣΥ.ΨΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

ΗΛΙΑ ΣΩΤ. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

Η απόφαση πάρθηκε. Ποια απόφαση; Να γίνει μια εκδρομή μετά από τόσα χρόνια ζωής του συλλόγου μας.

Στις 10 Ιουλίου, ημέρα Κυριακή, μαζεστήκαμε κατά τις 6 το πρωί μπροστά στην «ΟΑΣΗ», στην κεντρική πλατεία. Ήρθαν οι χωριανοί που μένουν στα Γιάννινα και στο χωριό και με τα μικρά σιακκίδια, άλλα ατομικά και άλλα οικογενειακά, μπήκαμε στο λεω-

φορείο και με χαρά ξεκινήσαμε. Ξεκινήσαμε ξέγνιστοι γιατί μια μέρα θα ήμασταν μακριά από την καθημερινή ρουτίνα της πόλης ή του χωριού.

Ο ανηφορικός δρόμος του Δρίσκου μας υποδέχεται, αφήνοντας πίσω την ωραία πόλη των Ιωαννίνων, που το πρώτο φως της ημέρας πα σκακιάζει για ένα νέο ζήπνημα της ζωής και συνέχιση της μονοτονίας και του άγχους της βιοπάλης. Αφήνουμε πίσω στη σειρά όλα τα χωριά που βρίσκονται στο δρόμο μας και μοιάζουν σαν να μας χαιρετούν και αυτά όπως τα διασχίζουμε για να φτάσουμε στον προορισμό μας, που είναι το Μετέωρο. Η Κατάρτα με το τόσο χτερό καλοκαιρικό αέρα μας υποδέχεται αμέσως μετά το Μετέωρο, το οποίο αφήνουμε πίσω και φαίνεται σαν στενοχωρημένο γιατί δεν το επισκεφτήκαμε από κοντά για να δούμε την ομορφιά του και την πλούσια τέχνη του.

Ο συνεχής της Κατάρτας με τις παράξενες καιρικές συνθήκες μας καλωσορίζει νεατός ομίχλη και στο διάβα μας είναι σαν να θέλει να μας χαιρετήσει κι η Κατάρτα.

Ξεχνομάστε προς τις πρώ...

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΧΩΡΙ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.
ρούσα ν' αποκρούσει, είναι, αν εσείς ο ίδιος, έχετε «πέσει», «θύμα» της φιλοεξένιας του χωριού μου. Τώρα, να σας πρότεινε το χωριό μου για μια (α)φιλοεξένια και ν' απαλύνουμε το δυσάρεστο χαρακτηρισμό της πέννας σας, θα 'λεγε κανένας, πως θέλουμε να σας «καλοπιάσουμε» και να γράψετε καλύτερα για μας. Όχι, αυτοί που είμαστε, παραμένουμε. Δε νομίζω πως κανείς το πιστεύει, κι ούτε Ψηνιώτης, πόσο μάλλον άλλοι.

10) Το Ελευθεροχώρι, ξεπέρασε τα τριάντα (30) οπία, νομίζω πριν δυο χρόνια, ρωτάτε τον συγχωριανό μας και αντιπρόεδρο της Κοινότητας Πολυγύρου κ. Θεόδωρο Χρ. Λαδούπουλο ή ζητήστε απογραφικά στοιχεία απ' την Κοινότητα, πιστεύω θα υπάρχουν. Για δεύτερη φορά δε στέκει ο αφορισμός. Κάνουμε και την υπόθεση, ότι δεν ξεπεράσαμε τα τριάντα οπία. Θα'ταν δεσμευτικός ο αφορισμός της δημιουργίας, που ερημιάζονταν και ίσως αθήσουν, δε κάνουν τη σκέψη, πως είναι αφορισμένα από κάποιο άλλο «Πατροκομιά»;

11). Εμένα, μου 'χε πει ο παππούς μου, μακαρίτης πάρα, πως κάποτε στην Ψήνα της Αγίας Μαρίας, που σε λίγες μέρες γιορτάζεται, ένας Ψηνιώτης, (δε θυμάμαι τ' όνομα του) ενώ βρισκόταν στα «μερικά του», πήρε ένα ξύλο και άρχισε να «κυνιγιά» άρχοντας (πρόεδρο, πόπα και...) και άλλους, ευλοκωνώντας τους. Τώρα σκεφτείτε να γάλλω (ή να θάλαει κανείς) το συμπέρασμα, ότι οι Ψηνιώτες είναι φιλόξενοι και «ξυλοφορτώνουν» τους επικρίτες. Τότε σίγουρα, δε θα γλύτωνα και εγώ το «ξυλοφορτώνω».

και 12) Και απομένει, μα γιατί γράφτηκε; Γράφτηκε, ό-

πως είπε ο ίδιος ο κ. Βακάλης σε τυχαία μας συνάντηση στα Γιάννινα, ως καταγραφή προφορικής μνήμης και όχι με διάθεση να μειώσει και να θίξει τους Ελευθεροχωρίτες αλλά νομίζω, με ανεπαρκή στοιχεία, δε θα πρέπει να καταγράφεται μνήμη που δυσφημίζει ανθρώπους, γιατί «τ' όνομα εύκολα κολλάει και άντε να διγιάλεις τη ρετινιά». Τα γραπτά μένουν και στις περιπτώσεις καλές προθέσεις.

Τις σκέψεις αυτές τις κάνα, από ηλικία και μόνο υποβόσκω και σε αποκατάσταση, πάντα, της αλήθειας. Θα μπορούσε να το κάνει και οποιοσδήποτε συγχωριανός μας, που διάβασε τα αναφερόμενα στο Ελευθεροχώρι, ας μου το συγχωρήσουν, που τους προλαβαίνω.

Καταλήγοντας: Ούτε ο «Πατροκομιάς» πέρασε, ποτέ απ' το Ελευθεροχώρι, ούτε αφορισμός έγινε και τα τριάντα οπία ξεπεράστηκαν και φιλόξενοι δεν είμαστε (και σε σταυροδρόμι του χωριού μας έγινε, στη μνήμη μου, οι εικόνες από συγχωριανό μας). Το ότι δεν είμαστε «φιλόξενοι», δε σημαίνει, πως όλη «κουσούρια» δεν έχουμε, έχουμε, όπως νομίζω και κάθε χωριό.

Παράκληση, για τη δημοσίευση στην εφημερίδα «ΨΗΝΑ» (γιατί τότε το περιοδικό πήγε σ' όλους τους συνδρομητές της εφημερίδας και τώρα δε νομίζω, σύμφωνα με γραπτή δήλωση του εκδότη της εφημερίδας, δε φύλλο αυτής) και κατά την εκτύπωση του εκδότη και στο περιοδικό, και ευχαριστώ για τη φιλοεξένια, που αποδεχόμενα για να υπάρχει στους Ψηνιώτες.

Με εκτίμηση, πάντα, τόσο στον κ. Δημ. Κ. Βακάλη, όσο και στους αναγνώστες της εφημερίδας «ΨΗΝΑ» και του περιοδικού «ΛΑΪΚΟ ΠΝΕΥΜΑ».

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΕΛΟΣ

ΕΝΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ Ε.Α. ΓΡΑΦΕΙ

Αθήνα 1 Ιουλ. 83

Αγαπητέ μου συμπατριώτη κύριε Παπανικολάου,
Σας ευχαριστώ για όσα γράψατε στην εφημερίδα «ΨΗΝΑ» της οποίας είστε εκδότης, σχετικά με τα 3 βιβλία που έχω γράψει. Το τελευταίο «ΟΙ ΣΟΥΛΙΩΤΕΣ» το προσέξατε και εμβρόντατος στις λεπτομέρειες. Γράψατε για τη γλώσσα που χρησιμοποίησα, τη γραμμή δημοτική, τη γλώσσα που λαού. Μ' άρεσε, διότι είναι και η γλώσσα του Εθνικού

Ποιητή, του Σολωμού.

Περί τα μέσα του μηνός θα είμαι στα Γιάννινα, όπου θα παραμείνω μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου. Θα φροντίσω να σας συναντήσω και τότε θα συζητήσουμε για όλα τα θέματα της πατριδος μας Ηλείου και τότε θα είμαι εις θέσιν να γράψω για τον τόπον μας και να σας το στείλω να το δημοσιεύσετε.

Με πολλή αγάπη και εκτίμηση
ΚΩΣΤΑΣ Γ. ΠΑΝΤΑΖΗΣ

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΥΔΑΤΟΔΕΞΑΜΕΝΩΝ

Αθήνα 6 Ιουλ. 83

Αγαπητέ μου Θύμω,
Σε παρακαλώ θερμώς καλωχίρις στο έγκριτο φύλλο της «ΨΗΝΑΣ» το κείμενο κείμενο της επιστολής μου. Διο την καλύτερη παροχή νερού, ιδίως

τους θερινούς μήνες που παρατηρείται έλλειψη, η γνώμη μου είναι ο κάθε νοικοκύρης να κατασκευάσει από μία υδατοδεξαμενή από λυμπαρίνα γαλβανική χωρητικότητας αναλόγων κυβικών μέτρων, σε προ-

πο που όταν γεμίσει να κλείνει αυτομάτως με φλοπέρ.

Καλόν θα ήτο να περιοριστεί η αλόγιστη σπατάλη με τα λάστιχα ποτίσματος μπιστοτινών. Να συγχωρεθούν οι δύο κομποί, δεξαμενές σε μία μεγάλη. Διότι το πότισμα των μπιστοτινών με λάστιχα απ' ευθείας από τις βρύσες των σπιτιών εξοικονομεί περισσότερο νερό, ενώ από τη δεξαμενή και με τα σωλάκια, παρατηρείται απώλεια νερού.

Είμαι βέβαιος και θα είμαι πολύ ευτυχής αν η γνώμη μου θα βρει μισητές ούτως, ώστε να λυθεί το καυτό θέμα της υδατοδότησης του χωριού μας. Μ' αυτόν τον τρόπο έχω τη γνώμη ότι θα γλυτώσουμε την αλόγιστη σπατάλη νερού με τα σωλάκια ποτίσματος από την κεντρική δεξαμενή. Έτσι θα λυθεί το καυτό πρόβλημα της ελλείψεως του νερού, ιδίως κατά τους θερινούς μήνες.

Μια υδατοδεξαμενή από λυμπαρίνα γαλβανική χωρητικότητας 1.000 λίτρων νερού ήτοι 3X2X2 = 12 κ.μ., θα είναι επαρκής να καλύψει τις ανάγκες σε νερό κάθε οικογένειας.

Δεν έχω κομιά σφαίρα να ασπασθείτε τη γνώμη μου, αλλά να σκεφθείτε όλοι σας ότι μια τέτοια πρόταση θ' αποδειχθεί υπέροχη σ' όλους. Ας συζητηθεί το καυτό αυτό θέμα, της κατασκευής δηλαδή υδατοδεξαμενών, από τους αρμόδιους (Κοινότητα—Αδελφότητα—Εξωορίστικο Σύλλογο) σε πλατιά συζήτηση και είμαι βέβαιος ότι θα δικαιωθεί.

Με βθεθεί εκτίμηση
ΚΩΝ. Ν. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΗΡΕ ΣΥΝΤΑΞΗ

Ύστερα από 35 ετών ευδοκίμη υπηρεσία στα Ελληνικά Ταχυδρομεία, συνταξιοδοτήθηκε ο Ψηνιώτης υπάλληλος των ΕΛ—ΤΑ Ιωαννίνων κ. Ευάγγελος Καλογιάνης.

ΕΙΧΕ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ

Άγνωστοι διέρρηξαν την οικία του κ. Βασ. Ντίζα στα Γιάννινα και αφήρεσαν 3.000 λίρες. Άλλες 900 λίρες βρήκε η αστυνομία στο σπίτι του... χωρίς να γνωρίζει την ύπαρξη τους ο παθών!

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΕΣ - ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΗΣ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ - ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ - ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΙΣ
ΠΙΝΑΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ - ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ

28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 17

ΤΗΛΕΦΩΝΟ 33823

ΕΝΑΝΤΙ Ο.Τ.Ε (ΣΤΟΣ ΜΗΤΡΟΚΩΣΤΑ) ΙΣΑΝΝΙΝΑ

ΧΑΡΕΙΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΤΑ ΣΥΒΟΤΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΑ

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΟΥΜΑΣ. ΤΗΛ. 0665/31.465

Κοινωνικά

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗ 2η ΣΕΛ.

των νεοσύμφων, οι φίλοι; και οι συγχωριανοί τους παρέστησαν στο μυστήριο του γάμου και έδωσαν στο νέο ζευγάρι τις καλύτερες ευχές για μια ζωή γεμάτη χαρά και ευτυχία, ευχές που επαναλαμβάνουμε κι εμείς απ' αυτή εδώ τη στήλη.

ΘΑΝΑΤΟΙ:

— Σε άλλες στήλες γράφουμε για τον τραγικό θάνατο του 20άχρονου Θεόφιλου, του παλαιοτού του Θανάση Παππά, απ' τους Δραμεσούς και της Βασίλειδας Παππά, απ' την Ψήνα.

Συλλυπούμαστε ειλικρινά τους άμοιρους γονείς του Θανάση και Βασίλειδα, την αδελφή του Καλλιόπη και όλους τους άλλους συγγενείς του στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, κ. ο Θεός να ρίξει βάλασμα στις καρδιές τους.

— Πέθανε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στο χωριό ο Πολυγυριώτης Κωνσταντίνος Παππάς, επών 83.

Το νεκρό συνόδευσαν στην τελευταία του κατοικία, εκτός απ' τους δικούς του, και χωριανούς του, αρκετοί άλλοι απ' τα γύρω χωριά και τα Γιάννινα: Έντιμος άνθρωπος, εργάστηκε ως ξυλουργός στη ζωή του και ανάθρεψε καλή οικογένεια. Άφησε καλό όνομα στην κοινωνία και καλή παιδιά, αν και ο χάρος του φερόθηκε με απονία, αποσιωπώντας πρόωρα απ' τη ζωή αγαπημένα πρόσωπα του.

Συλλυπούμαστε τα παιδιά του Θεμιστοκλή, Σοφία και Αλεξάνδρα, τα εγγόνια του κηρώς και τους άλλους συγγενείς του κι ευχόμαστε να είναι αωνία η μνήμη του.

Ο Μοσποτιώτης Παναγιώτης Δημάρης, ψάλλτης για χρόνια στην εκκλησία του χωριού, άφησε τον κόσμο τουτό για πάντα. Πέθανε σε ηλικία 76 ετών στο χωριό, το οποίο αγάπησε και υπηρέτησε όσο μπορούσε και στο οποίο έγινε και η κηδεία του.

Τον σπερήθηκαν το χωριό και οι δικοί του. Άφησε ο μπαρμπα—Γεώργιος κάποιο κενό με το θάνατό του, αλλά άφησε και τα καλοαναθρεμμένα

του παιδιά: Γιώργο, Βασίλη, Χρόνη, Γιάννη, Αγγέλω, Αλεξάνδρα και Μάχη, τα οποία και συλλυπούμαστε καθώς και τους άλλους συγγενείς του.

— Πέθανε από ανίατη ασθένεια την 1η Αυγούστου ο Πολυγυριώτης Λάμπρος Παπαγιάννης, παρά τον μεγάλο ενδοαφών των δώκων του και τις προσπάθειες της επιστήμης εδώ και στο Εξωτερικό.

Κοινωνικός, τίμιος, καλός οικογενειάρχης και εργατικός, δούλεψε σκληρά στο Βέλο και στην Ελλάδα και δημόσιον γησε με αποδοτική εργασία στα Γιάννινα, την οποία, δυστυχώς, εγκατέλειψε γιατί πολύ νωρίς, στα 42 χρόνια, τον βρήκε ο θάνατος.

Στην κηδεία του, που έγινε στην Περιβλεπτο Ιωαννίνων, εκφώνησαν επικήδειους οι συντοπίτες του καθηγητής κ. Τ. Μπίργος και δάσκαλος κ. Ι. Παναγιωργίου, τη δε εκφορά του ακολούθησε με συντηρή πληθός κόσμου.

Συλλυπούμαστε τη σύζυγό του Σοφία, τα 4 παιδιά του, τους γονείς του Ιωάννη και Αφροδίτη, τ' αδελφά του και τους πολλούς άλλους συγγενείς του.

*

ΜΗΜΟΣΥΝΑ:

Το Σάββατο 25 Ιουνίου 1983 στελέσαμε στο νεκροταφείο Ψήνας δεξές μνημόσυνο, μετά την ανακομιδή των οστών, προς ανάπαυση της ψυχής της λατρευτής μας Καλλιόπης Ανδρ. Νικολάου.

Ο σύζυγος Ανδρέας, τα παιδιά της Διονυσίας, Βασίλειδα, Βαγγέλης, Χρυσόφορος, Σπύρος, Θεοδόσης και ο λαός συγγενείς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Στα Κούρεντα λειτουργεί εδώ και 4 χρόνια περίπου το Γυμνάσιο Κουρεντών με πλήρη σύνθεση προσωπικού και με πλήρη εξοπλισμό. Παράλληλα λειτουργεί Γυμνασιακό Οικονομείο που παρέχει όλες τις ανέσεις διαμονής, φαγητό, σίτιση, ψυχολογική, μελέτη με κατάλληλα βιβλία για συστηματική γυμνασική και εγκυκλοπαίδεια μόρφωσης.

Η διαμονή των παιδιών είναι δωρεάν σε σύγχρονη εγκατάσταση που διατέθηκε από την Κοινότητα για το σκοπό αυτό.

ΣΤΗ ΔΑΜΑΣΚΟ ΤΩΡΑ

Για να λάβει μέρος στην εκεκεί διεθνή έκθεση, ως αντιπρόσωπος του εργοστασίου FILKA, αναχώρησε για τη Δαμασκό της Συρίας ο κ. Βασ. Βάσσης.

ΧΩΡΙΣ ΓΙΑΤΡΟ

Ύστερα από ολίγων μηνών υπηρεσία στο αγροτικό ατρείο Ψήνας, έφυγε ο αγρ. γ. ατρείς κ. Κώστας Ζησιόδης. Ελπίζουμε ότι γρήγορα θα βρεθεί αντικαταστάτης του.

ΝΑΠΟΛΕΩΝ Β. ΖΗΚΟΣ

★ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΕΙΔΗ

★ ΚΑΖΕΤΕΣ - ΔΙΣΚΟΙ

★ ΕΙΔΗ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

★ ΠΑΡΓΑ. ΤΗΛ. 31.046

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ

ΣΤΟ Λ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗ

Αγαπητέ Λάμπρο,

Με την ψυχρή γεμάτη οδύνη, λυπη και πόνο, μαζευτήκαμε εδώ, σήμερα, για να σου απευθύνουμε τον τελευταίο χαρακτηρισμό.

Σήμερα, αξιο παλληκάρη, έλεισε ο κύκλος της ζωής σου, που ήταν σύντομος, συντομότερος μόνον, απ' όσους για να δείξει τις αρετές της ψυχής σου: Την εργατικότητα, την τιμότητα, τη σεμνότητα, την ειλικρίνεια, τη περηφάνεια, τη δημοκρατικότητα, τη κοινωνικότητα και γενικά, την ολοκληρωμένη προσωπικότητά σου.

Αρετές, αξεχάστες φλέ, που σε βοήθησαν πρώτα—πρώτα να προκύψεις στην ζενιτή, όπου εργάστηκες για αρκετά χρόνια με τους αγαπημένους σου γονείς και τ' αγαπημένα σου αδελφά και με πετυχεύς, ύστερα, στην όμορφη πατρίδα μας, σαν έμπορος στην αγορά και να κρατήσεις, επείσε να ποιο καλό όνομα.

Εργάστηκες, κόπασες, μόχθησες, κουράστηκες, αλλά πρόκομες.

Αποδείχτηκες, επίσης, και άξιος οικογενειάρχης, έντιμος και αγαπητός φίλος, δραστήριο και βδρτικό, μάλλον, μέλος της αδελφότητάς μας από το 1981.

Βοήθησες οικονομικά και συμπαρσαδότηκες ηθικά σε πολλούς συγχωριανούς μας

και φίλους.

Γι' αυτά όλα οι δικοί σου σε κομάρωναν και κομάρωναν. Με τις προσπάθειες δε που έχουν καταβάλει για να σε κρατήσουν στη ζωή, αισθανόνα: πως έκαναν το χρέος τους πέρα για πέρα απέναντί σου.

Αλλά η αδιούρητη αρρώστια σου στάθηκε αξεπέραστο εμπόδιο σ' όλες τις προσπάθειες των αγαπητών σου προσώπων και της τριχής επιστήμης.

Βαρύ, αλήθεια, είναι το πένθος σήμερα για όλους. Ο χαμός σου συγκινεί και λυγίζει κάθε ανθρώπινη ψυχή.

Αγαπητέ Λάμπρο, στεκόμαστε μπροστά σου απορημένοι και καταθλιμμένοι. Πώς είναι δυνατόν τόσος πολλός ζωής, τόση ζωντάνια, τόση συμπαική και ψυχική δύναμη να σβήνουν; Έτσι ξαφνικά;

Και όμως ο θάνατός σου είναι γεγονός.

Σε ξεπροβοδίζουμε για την άλλη ζωή σήμερα, αγαπητέ Λάμπρο, καταθέτοντας από μέρους της αδελφότητάς σαν πρόεδρος αυτής, φίλος και σαν παθιόκος σου φίλος, τουτό το λιτό και απλό στεφάνι, σαν δείγμα αγάπης και «αλήστου μνήμης» αναφωνώντας όλοι μας

α ι ω ν ι α σ ο υ η μ ν η μ η

Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

ρινό πέρασμα απ' τη ζωή; Δεν μπορεί να το πιστέψω πως παραδοχόνται ότι: άλλοι είναι: γι' αυτά κι αυτοί είναι για να τους γίνονται κτεμένοντες. Ίσως αυτού μέσα κάποιος γνωστός κυκλοφορεί, πράγμα απαράδεκτο για την εποχή μας. Θα μας απαντήσουν ελάχιστοι: «Έκείρι μας είναι: και όπου θέλουμε το πάμε!» Αν είναι: έτσι, τότε... συμφωνώ.

Ερχόμαστε τώρα στη μεγάλη μάχη των εργαζομένων, οι οποίοι: «δόςε για θεώ—εργάζονται: και ζουν καλά, αν όχι: καλύτερα απ' τους παραπάνω και τουτό είναι πολύ ευχάριστο, δόστε δεν υπάρχουν—και δεν πρέπει να υπάρχουν—δακρύσεις. Δοκείτο απ' αυτούς προσφέρουν εθελοντική υπηρεσία στα κοινά (Αδελφότητα, Σύλλογο, χωριό κλπ), πράγμα που κάνουν και αρκετοί από τους μορφωμένους. Όμως υπάρχει: και μια μεγάλη ομάδα που παροφεί για όλα και δερνύονται και εγώ και σχεδόν όλοι: όσοι παροφεί και σήμερα στην συνέλευση της Αδελφότητας: Τ. συμβαίνει, άραγε, ώστε από τους 120 εργαζομένους να βρεθούν 27: Αδελφότητα; Είναι πράγματι: αδελφότητα, πράγμα που δε δικαιολογείται ή ο ρίξες βρίσκονται κάτω άλλως;

Ακούστηκαν μερικές σκέψεις χρήσιμες στη συνέλευση και: το βρώσκω σκόμμο να τις μεταφέρω, όπως: Μήπως υπάρχουν προσωπικά με μέλος ή μέλη του Δ.Σ.; Δε δικαιολογούνται, αλλά υπάρχει η λύση της αντικαταστάσεως. Μήπως είναι απασχολημένοι; Πάλι δεν

είναι: δυνατόν να είναι όλοι. Μήπως και εδώ μπαίνει: ο εργαζομένος; Αλλά ποιος εργαζομένος δικαιολογείται; Και, τελευταία, μήπως να χήρη μερικών τους κάνει να κοστίσουν ψήλα; Αν είναι αυτά όλα—γιές, τότε «χαλάει» τους, διότι μόνο λίγοι, ελάχιστοι, είναι: δικαιολογημένοι κάθε φορά β' αποσπάζουν από τις συνειδήσεις και: από το να μη μέτρησαν στα κοινά. Είναι, όμως, πολλοί απ' αυτούς πρόθυμοι στην κοινή των εργασιών, να τους συμβουλεύουν και στον προγραμματισμό των έργων, χωρίς να λάβουν μέρος πούθεν, χωρίς να κουραστούν, χωρίς να προσφέρουν. Εύκολα μοιραρίζουν για φιλοπράματα, σχολιάζουν και κριτικάζουν, αντί να επανέχουν, να ενθαρρύνουν και να συμβάλλουν (με τον τρόπο τους) σε κάθε καλή προσπάθεια που αποβλέπει στο να εκπληρωθεί ο σκοπός της Αδελφότητας.

Έφτασε (Σημ. συντάξ.: Το άρθρο το λάβαμε τον Ιούλιο) ο Δεκαπενταύγουστος, σχεδόν όλοι οι χωριανοί ανέβησαν στον πανηγύρι—και πολύ καλά θα κάνουν—να συνεορτάσουμε όλοι μαζί. Αλλά ΤΟΤΕ όμως θα θυμηθούμε: ο πολλοί ότι δεν έχουμε νερό να πληθούμε, δεν έχουμε δρόμο κλπ αρχίζει η κοινή και καταλήγουν στο εύκολο συμπέρασμα ότι έχουμε αδιαφορία απ' την Κοινότητα, την Αδελφότητα, το Σύλλογο. Δε ρωτήθηκαν, όμως, ποιος δείχνει: αδιαφορία; Μήπως φταίει ο καθένας μας; Μάλιστα, φταίει. Και φταίει οι περισσότεροι, δυστυχώς, και η αδια-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

«Στο άνθος της ηλικίας του και πριν ακόμα χαρεί καλά και τη ζωή βρέθηκε αντιμετώπις με το χάρο... Πάλαψε μέχρι του γα δύο ολόκληρης μερες, αλλά τελικά έχασε τη μάχη... Ένας συμπαρόικος μας, ο 20χρονος Θεόφιλος Παππάς, σιδηροδρομικός υπάλληλος, ενώ οδηγούσε τη μοτοσυκλέτα του, συγκρούστηκε με διερχόμενο αυτοκίνητο. Μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο σε κρίσιμη κατάσταση όπου ο άτυχος Θεόφιλος υπέκυψε στο μοιραίο... Οι γονείς του νοσοκομείου ROYAL PRINCE ALFRED που τον εξέτασαν, δήλωσαν ότι το νεκρό Ελληνόπουλο απ' τη συγκρούση χτύπησε στο κεφάλι και πέθανε από εγκαυτικό επεισόδιο.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι εκατοντάδες άτομα, συγγενείς και φίλοι του άτυχου συμπαρόικου μας, έπρεξαν στο νοσοκομείο, στο προσέφυλο του Θεόφιλου και ανέμεναν από στιγμή σε στιγμή να καλύτερεί η κατάσταση του.

Ο Θεόφιλος αφήνει πίσω τους γονείς του Αθανάσιο και Βασίλειδα Παππά, 46 και 42 ετών αντίστοιχα, που μεταναστεύσαν στην Αυστραλία πριν 21 χρόνια από το χωριό Δραμεσού, καθώς και μια μικρότερη αδελφή, την Κέλλυ.

Ο Θεόφιλος ήταν γνωστός και αγαπητός στην ελληνική παροκία του Σύνδεν'...».

Αυτά, μεταξύ των άλλων, (καταχωρίζοντας και φωτογραφία του νεκρού) γράφει:

φορία μας για όλα όσα δεν έγιναν ή δε γίνονται. Μαζευτήκαμε, οργανωθήκαμε, φωνάξαμε, ενισχύσαμε ηθικά και υλικά αυτούς τους ολίγους που ασχολούνται με τα κοινά: Όχι! Τότε, με ποιο δικαίωμα αναγγίζουμε το στόμα μας και μιλάμε για αδιαφορία και για ευθύνες από τους ολίγους; Η δικαιολογία ότι ψήφισαμε Συμβούλιο στην Κοινότητα, την Αδελφότητα, το Σύλλογο δε στέκεται πλέον μπροστά στην αδιαφορία των πολλών, διότι και αυτοί οι λίγοι που προσφέρουν: να εργαστούν για τα κοινά αποθαρρύνονται, απογοητεύονται και δεν έχουν όρεξη να πράξουν μπροστά όταν βλέπουν το αποκαρδιωτικό φαινόμενο—όπως σήμερα—να είμαστε στην Αθήνα πάνω από 300 και παρουσιάζουμε για εκλογές... δύο δεκάδες! Κι έτσι έχουμε απροθυμία για τη διοίκηση της Αδελφότητας, γεγονός που θα καταλήξει στη διάλυση της Αδελφότητας και μάλιστα υπαδελφώντας από δόξα των ολιγών μελών, που τόσο χρήσιμα και ισορροπία έκαναν στο χωριό μας και τόσο ζωντάνια έδωσαν στην ουσιαστική για διασκέδαση με χορούς, εκδρομές και «μαδακές» επισκέψεις στο χωριό.

Αν ο καθένας το βρούκε σκοπμό να διαλυθεί η Αδελφότητα, ως συνεχίζει την αδιαφορία του—απ' που δεν το πιστεύω—αδιαφορητικά ως μαζευτούμε όλοι τον Οκτώβριο που θα γίνει η επαναληπτική γενική συνέλευση για να βγάλουμε το νέο Διοικ. Συμβούλιο να συνεχίσει η Αδελφότητα το σημαντικό έργο της.

Ε. ΝΑΝ. ΨΗΝΙΩΤΗΣ

ελληνόφωνη εφημερίδα της Αυστραλίας για το μεγάλο πένθος στο οποίο βυθίστηκε η οικογένεια Αθανασίου Παππά, εκ Δραμεσών.

Την 16η Ιουλίου ο πρώτος τοκος και μοναχογιός της οικογένειας Θεόφιλος, 20 ετών, επέβανε στη μοτοσυκλέτα του και συγκρούστηκε με άλλο αυτοκίνητο. Το ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΣΝ μετέφερε τον βαριά τραυματισμένο στο πλησιέστερο νοσοκομείο όπου ο γιατρός και το γυμνασμένο σώμα του κατάφεραν να τον κρατήσουν στη ζωή για 3 ολόκληρα 24ωρα. Τα σοβαρά, όμως, εγκεφαλικά τραύματα τα οποία υπέστη, δεν κατάφερε ο Θεόφιλος να τα ξεπεράσει. Ούτε η παρουσία 100 και πλέον ατόμων που συμπαραστέκονταν στους δυστυχισμένους κι ήσαν στο πλευρό του Θεόφιλου (ολόκληρο το εκκοιτητρώριο και των πρώην ημερών που χαροπαύετο στο νοσοκομείο) έφερε αποτέλεσμα. Και στις 19 Ιουλίου, στις 12 ακριβώς οι ελπίδες μας έσβησαν και ο Θε-

όφιλος μας εγκατέλειψε... Δεν κατάφερε, δυστυχώς, να αντέξει έστω και 3 ώρες ακόμη να δε το θείο του Θόδωρο και τη θεία του Παναγιώτα, οι οποίοι κατέφθαναν απ' την Αμερική στην Αυστραλία, μόλις έφθαναν το δυσάρεστο...

Η κηδεία του, μία απ' τις πιο μεγάλες και πολυπληθείς που γνώρισε η ελληνική παροκία: Πάνω από 1.000 άτομα συνόδευσαν το νεκρό στην τελευταία του κατοικία. Την νεκρόσυμη ακολουθία έφωσαν ο πανοσιολογίστος αρχιεπίσκοπος της Αυστραλίας, Σπαρακτικός επίσκοπος λόγω εκφώνησης ο προϊστάμενος του περού ναού του Αγ. Ανδρέα π. Άγγελος.

Όλοι οι συμπατριώτες απευθύνουν τα πλέον εγκάρδια συλλυπητήρια στους απηρηγμένους γονείς Θανάση και Βασίλειδα, την αδελφούλα του Καλλιόπη και τους άλλους συγγενείς και απευθύνουν την ευχή να τους δώσει ο μεγαλόδυναμος μεγάλος κουράγιο.

Ι.Ν.Μ.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Σε βαθύτατο πένθος έρξε την ελληνική παροκία του Σύνδεν' ο τραγικός θάνατος του προσφύλου μας Θεόφιλου, μοναχογιού των Αθαν. και Β. Παππά, απ' τους Δραμεσούς, που τον βρήκε ύστερα από τρομερό τροχάιο δυστύχημα που συνέβη εδώ στις 16 Ιουλίου.

Ο ατυχής Θεόφιλος μεταφέρθηκε αμέσως στο πλησιέστερο νοσοκομείο όπου οι απεινώνμενες προσπάθειες των γιατρών να τον κρατήσουν στη ζωή απέτυχαν. Στις 12 το μεσημέρι της τρίτης μέρας μας άφησε για πάντα. Την επόμενη έγινε απ' τον περό ναό Αγ. Ανδρέα η κηδεία του, στην οποία την νεκρόσυμη ακολου-

θία έφωλε ο πανοσιολογίστος αρχιεπίσκοπος και δύο ιερείς της αρχιεπισκοπής. Την κηδεία ακολούθησαν πάνω από 1.000 άτομα, μεταξύ των οποίων και οι θείοι του Θόδωρου και Παναγιώτα που κατέφθαναν από την Αμερική για να συμπαρασταθούν στους πομενώνους γονείς του.

Βαθύτατα θλιμμένος αισθανόμαί στην υποχώρηση να εκφράσω και δια του τύπου τη λύπη και τα συλλυπητήρια της οικογένειάς μου στην οικογ. Αθαν. και Βασ. Παππά και όλους τους άλλους συγγενείς για την απώλεια του προσφύλου μας Θεόφιλου.

ΙΩΑΝ. ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ</

ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Με νέα όψη

ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΠ. ΠΑΠΑΤΟΛΗ

Στις 20 Ιουλίου (του Αη-Λιά) ο σύλλογος της κοινότητας Αγίου Νικολάου (Ζαραβούτσι), ανέλαβε να παρουσιάσει φέτος το πανηγύρι του χωριού και να του δώσει μια νέα μορφή. Η προσπάθεια αυτή πράγματι πέτυχε. Τα νέα παιδιά του χωριού, γιατί από νέα παιδιά απαρτίζεται το συμβούλιο του συλλόγου, κατάφεραν να πετύχουν ο στόχος τους.

Ποιος ήταν ο στόχος αυτός; Ακομμάτιστο πανηγύρι με όλο το χωριό αδελφωμένο και συγκεντρωμένο στην ευρύχωρη αυλή του σχολείου και με ιδιαίτερη περιποίηση στους ξένους που τιμήσαν τις δυο αυτές βραδιές το χωριό μας.

Το κέφι ήταν πρωτοφανές στο χωριό. Οι μεζέδες και τα ποτά όπως τα θέλαμε τα δε όργανα κάθε λίγο μας θυμίζαν πως «όλα πάνε καλά». Ποιος, άλλωστε, αμφιβάλλει;

Η αγωνία και η περιέργεια κορυφώθηκε όταν έφτασε η ώρα της κλήρωσης των πλούσιων δώρων. Εδώ τους λα-

χνούς τράβηξαν κατά προτίμηση οι πρόεδροι ξένων κοινοτήτων, συλλόγων ή εκπαιδευτικών. Όσοι κέρδισαν κάτι ευχαριστήθηκαν, αλλά και όσοι δεν κέρδισαν χαλάλι σαν τα χρήματά τους, γιατί έτσι ενίσχυσαν τον νεοϊδρυθέντα σύλλογο.

Εδώ θα πρέπει να τονίσω τη συγκινητική πράγματι: συνεργασία και αλληλοβοήθεια μεταξύ των συλλόγων. Η αδελφότητα της Αγίας Αναστασίας δάνεισε όλα τα απαραίτητα για να πραγματοποιηθεί το πανηγύρι: Τραπεζία, καρέκλες κ.λ.π. Συγχαίρουμε και ευχαριστούμε για τη χεironομία αυτή των μελών του συμβουλίου της εν λόγω αδελφότητας.

Με τον ίδιο τρόπο διαμορφώθηκαν και πολλά άλλα πανηγύρια και σημείωσαν την ίδια επιτυχία.

Και εδώ, λοιπόν, φως φανάρι η αλλαγή και πάντα προς το καλύτερο.

ΕΙΡ. ΠΑΠΑΤΟΛΗ

ΜΕ ΤΟΝ ΕΞΩ.ΣΥ.ΨΗ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ.

τες κατηγορίες του νομού Τρικάλων. Σταματούμε για λίγο στον Κάμιο που Δεσποτή, που έχει ξεχωριστή θέα και ομορφιά. Σταματούμε για λίγο, γιατί ο καθαρός αέρας και η μαγεσία της φύσης μας αιρείουν την όρεξη για ένα πρωινό φαγητό.

Η ανυπομονησία, όμως, είναι μεγάλη για τον τελικό μας σκοπό και, κατεβαίνοντας την Καπάρα, αφήνουμε τα κεφαλοχώρια των Τρικάλων για να διασχίσουμε ένα τμήμα απ' τον πλούσιο Θεσσαλικό κάμιο με τα δροσερά νερά που και τη γονιμότητα της γης. Χωρίς να το καταλάβουμε φτάνουμε στην Καλομιάδα. Την περνάμε και ανεβαίνουμε το δρόμο των περιφημών μοναστηριών των Μετεώρων. Με τα κεφάλια κρεμασμένα στα παράθυρα που αυτοκινήτου βλέπουμε τη θέα και την απορροφούμε λαίμαργα σαν να είναι ένα ωραίο γευστικό φαγητό. Φτάνουμε στα επτά μοναστήρια που είναι, αντίστοιχα, σε επτά βράχους. Αρχίζουμε την περιήγησή μας στους βράχους από το μοναστήρι του Μεγάλου Μετεώριου με τα 240 σκαλιά και την ιστορία του που ξεκινά από το 1350 μ.Χ. Μια ιστορία αληθινή για μας, γιατί μας δείχνει πραγματικά τη δίψα των ανθρώπων στη θρησκεία, που μόχθησαν και πάλεψαν να τη διατηρήσουν ανέπτυκτη από τις κρίσεις και τα ξένα θρησκευτικά. Μετά επισκεπτόμαστε τη μονή Βαρλαάμ και άλλα μοναστήρια που χτίστηκαν περίπου το 1400 μ.Χ.

Το εσωτερικό όλων των μοναστηριών είναι αξιοθαύταστο, γιατί οι τοιχογραφίες δείχνουν καθημερινά μαρτύρια χριστιανών, συμπτώσεις και θαυμαστές εικόνας από τη ζωή του Χριστού και των Αποστό-

λων. Έχουν πλαστικότητα και σε φέρνουν στον χρόνο που τότε. Τα ιερά σκείλη είναι η ξεχωριστή χαρά για τους επισκέπτες, γιατί μας δείχνουν κάτι απ' τους αυτοκρατορικούς χρόνους μέχρι τώρα. Μας δείχνουν πώς τελειώνουν τα θεόπνευστα μυστήρια της εκκλησίας μας. Ακόμη τα ιερά αίμφια που βλέπουμε είναι κάτι το ξεχωριστό. Παίρνουμε απ' όλα τα μοναστήρια ό,τι φαίνεται σε μας καλό, κάποιο αναμνηστικό και, τελευταία χαϊρομάστε τη θέα και από κει ψηλά, απολαμβάνουμε τη χαρά του ύψους και την οριαμιατικότητα του μεγάλου κάμιου και ανισχωρούμε με τη σκέψη (και την απορία) για την ύπαρξη των βράχων και τις εκκλησίες.

Η πόλη της Καλομιάδας μας δέχεται για κάτι το δροισιστικό για να σβήσουμε τη δίψα μας και να δούμε από κάτω τους θεόρατους βράχους. Μαθαίνουμε εκεί κάτι. Τι μαθαίνουμε; Για την ιστορία της πόλης (που είναι νεόκτιστη και με ωραίο σχέδιο) ότι οι Γερμανοί, κατά τον τελευταίο πόλεμο, την έκαψαν για να εκδικηθούν το χάσιμο του πολέμου και τον ερχομό της ειρήνης.

Όμως η πείνα είναι μεγάλη. Δεν μας επιτρέπει να καθήσουμε άλλο. Φεύγουμε, λοιπόν, και πηγαίνουμε να φάμε τα φτωχά φαγητά μας, αλλά πιλούσια για τέτοιες περιστάσεις, στα πλατάνια της ακριβοτιμιάς παραιοτάμου του Πηνειού, κοντά στη γέφυρα Μουρκάνι. Τρώμε, ριχνόμαστε στο παννίδι όλοι, μικροί μεγάλοι, τραγουδάμε, γλεντάμε και χορτασμένοι απ' όλα, παίρνουμε το δρόμο της επιστροφής.

Όμως έχουμε και κάτι ακόμη να δούμε: Το ωραίο Μέτασοβο με τη μεγάλη του ιστορία, την τέχνη, τη λαϊκή πα-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητα Ψηνιωτών της Αθήνας «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» ανακοινώνει ότι στις 2 Οκτωβρίου θα γίνει γεν. συνέλευση των μελών της.

Θέματα της ημερήσιας διατάξεως:

1. Απολογισμός απερχόμενου Δ.Σ.
2. Εκλογή νέας διοίκησης.

Παρακαλούνται όλα τα μέλη να λάβουν μέρος στη συνέλευση αυτή, η οποία θα γίνει στο κατάστημα των αδελφών Σιδωμού.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Ο Πολυγυριώτης ανθ)γός κ. Θεόδωρος Αποστολίδης προήχθη στο βαθμό του υπολοχαγού.

Συγχαρητήρια και σ' ανώτερα.

Ο Κ. ΕΥΘ. ΣΤΑΛΙΚΑΣ

Στον Άγιο Δημήτριο (Μπραχάμι) Αθηνών έχει ιδρυθεί Σύλλογος Ηπειρωτών. Στο σύλλογο αυτό, που έχει μάλιστα αξιοσημείωτη δράση, δώρισε ο κ. Ευθ. Σταλίκας (συμπατριώτης μας επιχειρηματίας στην Αθήνα), το λάβαρο που συλλόγου και, σε εκδήλωση του ίδιου συλλόγου, δώροφ τουρτα.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Το νέο διοικητικό συμβούλιο της αδελφότητας Πολυγυριωτών «Η ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ» που προέκυψε από τις αρχαιρείες της 4-7-83 αποτελείται από τους:

- 1) Γιάννη Παπαγεωργίου, πρόεδρο.
- 2) Αναστάσιο Μπίγγο, αντιπρόεδρο.
- 3) Άννα Β. Βλαχοπούλου, γραμματέα.
- 4) Κων/νο Γραμματικό, ταμία.
- 5) Δημοσθένη Παπαδόπουλο,
- 6) Νίκο Ι. Παπαγιάννη,
- 7) Σπύρο Α. Ζώη, μέλη.

ράδοση, που —τι εκπλήξη!— μας υποδέχεται με έναν αρχοντικό βλάχικο γάμο.

Η παράδοση εκεί συνεχίζεται ακόμη και τώρα, σε όλη δηλαδή την ανθρώπινη ζωή. Τα μαγαζιά ειδών λαϊκής τέχνης και υφαντών είναι κάτι το εντυπωσιακό. Και το μοναδικό μουσείο (αρχοντικό Τσιτσάνα) καθώς και τα στενά πέτρινα σοκάκια δίνουν ένα άλλο χρώμα. Το παραδοσιακό χτίσιμο των σπιτιών και των κτισμάτων κτηρίων δείχνουν τη μεγάλη ζωή που υπάρχει στο Μέτασοβο.

Ο χρόνος όμως μας απαγορεύει να μείνουμε για πολύ και η επιστροφή μας για τα Γιάννινα είναι κάτι που το θέλουμε όλοι, γιατί μέσα σε μια μέρα είδαμε και μάθαμε πολλά.

Κουρασμένοι απ' όλα αυτά, φτάσαμε στη βάση μας όλοι με μια ευχή: Να κάνουμε περισσότερες εκδρομές και η συμμετοχή μας να είναι μεγαλύτερη απ' ό,τι την πρώτη φορά.

Η. ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ ΝΕΑ

● Ιδρύθηκε στην Αθήνα το 1982 ποδοσφαιρικός σύλλογος με την επωνυμία «Μέγας Αλέξανδρος». Επιτυχής ήταν η συμμετοχή του στο περυσινό τουρνουά του Αγίου Κοσμά στην Αθήνα. Κατατάχθηκε στις πρώτες θέσεις και πήρε το κύπελλο ήθους. Σημαντική η συμβολή του προπονητή Τάκη Φωστηρόπουλου (πρώην ποδοσφαιριστή μεγάλων ομάδων).

Πρόεδρος είναι ο Ψηνιώτης Κώστας Σιούλας. Όσοι από την Ψήνα και τα γύρω χωριά θέλουν να προπονηθούν και να μετέχουν στην ομάδα, χωρίς καμιά χρηματική επιβάρυνση, μπορούν να απευθύνονται καθημερινά τις εργάσιμες μέρες στον κ. Κώστα Σιούλα (τηλ. 36.23.459).

Οι προπονήσεις της νέας περιόδου αρχίζουν μετά την 20ή Σεπτέμβρη.

● Αρχισε σήμερα (22-8-83) από την Μ.Ο.Μ.Α. η διάνοση και χαλκόδοτρωση του αγροτικού δρόμου από το σπίτι του Ν. Βασιλειάδη μέχρι το παλιό φράγμα και προς χωριό Μπέρκο. Η δαπάνη ανέρχεται στις 400.000 δρχ.

● Την 24-7-83 έγιναν στη Θεσ/νίκη οι γάμοι της Φρειδερίκης Λάγρα, από την Δραγοψιά, γιατρού, και του Γεωργίου Βασιλειάδη, από τη Θεσ/νίκη, καθηγητού, στην εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου. Παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς και φίλοι.

Μετά τον γάμο, οι προσκεκλημένοι: έφαγαν και γλεντήσαν στο Κέντρο «Ο ΛΑΔΑΣ» στο δάσος του Σέχ - Σου της Θεσ/νίκης.

— Ευχόμαστε γρήγορα απογονούς.

● Η κ. Βίνα Κ. Λάγρα μετατέθηκε από το Γυμνάσιο της Πύλου Μεσσηνίας σε Γυμνάσιο περιοχής Άνω Καλαμακίου Αθηνών.

Α.Π.Τ.

Ο ΠΑΠΑ - ΓΙΩΡΓΗΣ

Ο γνωστός για την πραότητα και καλοσύνη παπα - Γιώργης Παπαγεωργίου, απ' τον Πολύγυρο, τελευταία εφημέριος Ζωοδόχου Ιωαννίνων και, νωρίτερα, για πολλά χρόνια εφημέριος στην Ψήνα, συνταξιοδοτήθηκε.

Ευχόμαστε στον άξιο τούτο λειτουργό της Εκκλησίας και σεμνό λευίτη, που τιμήσε το λειτουργήμα του και την ευηρία του, μακροήμευση και υγεία.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Υπέβαλε αίτηση παραίτησής και αποχώρησε απ' το υπουργείο Εξωτερικών όπου εργαζόταν, αφού θεμελίωσε πρώτα δικαίωμα συντάξεως, η κ. Ευδοκία Γεωργιαντζού, σύζυγος του Ψηνιώτη αξιωματικού κ. Θανάση Ν. Σωμού.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΔΡΑΜΕΣΩΝ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Δραμεσιών, με ομόφωνη γνώμη του Εκκλ. Συμβουλίου αποφάσισε να μεταφέρει το πανηγύρι απ' τις 8 Σεπτεμβρίου στις 24 Αυγούστου.

Ο Κ. ΤΑΚΗΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ

Το Δεκαπενταύγουστο επισκέφτηκε την Ψήνα ο κ. Τάκης Γεωργίου Τσακίρης, υπάλ. ληλος στο Δημαρχείο Ιωαννίνων. Μαζί του είχε τη γυναίκα του κ. Κωνσταντίνα, τα παιδιά του Γιώργο και Αικατερίνη και την αδελφή του κ. Καλλιρρόη.

Με πολλή χαρά τον είδαν οι παλ.οί, ιδιαίτερα, Ψηνιώτες, ο ίδιος δε με συγκίνηση είδε την αλλαγή στην Ψήνα, ύστερα από τόσα χρόνια καθώς, μάλιστα, ξανάζησε βιώματα μιας δύσκολης εποχής στο χωριό.

Όπως είναι γνωστό, ο αειμνηστος πατέρας του υπηρέτησε ως δάσκαλος στο χωριό, όπου η οικογένειά του υπέφερε μαζί με τους χωριανούς τα χρόνια της κατοχής, δημιουργώντας, παράλληλα, με την αμοιβαία αγάπη που αναπτύχθηκε, φιλικούς δεσμούς και συγγενικές σχέσεις.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Μέχρι τώρα πληροφορηθήκαμε τις εξής μεταθέσεις εκπαιδευτικών.

Διευθυντές: Φ. Δόσης (Ανατολή), Δημοσθ. Παπαδόπουλος (Λούρος), Π. Παπαπέτρου (Χαλανδρίτσα), Σπ. Μαρκόπουλος (Φιλιππιάδα).

Καθηγητές: Μιχ. Παπαϊωάννου (Κατσικά), Ακύλας Μητσης (Κέρκυρα).

Δάσκαλοι: Βασ. Μήτσης (Καρυές), Θεόδ. Σταλίκας (Μαυολιάδα), Ι. Πάντζος (Αγ. Αναστασία), Θεόδ. Δούμας (Μετσοβο), Π. Γκαλντιέμης (Πολύγυρος), Κων. Μήτσης (Αθήνα).

ΜΕΤΑΘΕΣΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ

Ο αντισυνταγματάρχης χωροφυλακής κ. Χρ. Μωραΐτης μετατέθηκε στη Δ.Χ. Τρίκαλων.

Ο κ. Μωραΐτης, όταν ήταν ενωμοτάρχης, υπηρέτησε στην περιοχή μας (Στ. Χωρ)κής Τζαμαλή Αγιά), στην οποία άφησε της καλύτερες εντυπώσεις σ' όλους για την αντικειμενικότητα και αμεροληψία του.

ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΑΝ ΑΠΟ ΣΧΟΛΕΣ

— Ο κ. Δημήτρης Ηλ. Γρετσίστας, ο οποίος υπηρέτησε στο παρελθόν ως ενωμοτάρχης στο Σ.Χ. Κουρέντων και άφησε άριστες εντυπώσεις, αποφοίτησε από τη Σχολή Ανθυπομνηστών και τοποθετήθηκε, στη συνέχεια, σε απελευθ. θέση του αρχηγείου χωροφυλακής.

— Απ' τη Σχολή Ενωμοτάρχων αποφοίτησαν με επιτυχία οι συμπατριώτες κ. Βασίλης Δ. Βόβολης, απ' την Ψήνα και κ. Κώστας Β. Ζήκος, απ' τη Δραγοψιά και τοποθετήθηκαν, σε υπηρεσία του Σώματος.

— Ο Δραγοψινός κ. Κων. Π. Ζήκος αποφοίτησε απ' την οικεία Σχολή του Αμενικού Σώματος και τοποθετήθηκε στον Περαία.

• Τους συγχαίρουμε θερμά και τους τέσσερες και ευχόμαστε πάντα προκοπή.